

מראי מקומות, שיעור מאת הג"ר יהודה לנדי שליט"א

ברכות נד. - בענין ברכת הניסים

1.1

עירובין נ"ה :

מתיב רב חסדא ויחנו על הירדן מבית הישימות ואמר רבה בר בר חנה (אמר רבי יוחנן) לדידי תזי לי ההוא אתרא והוי תלתא פרסי על תלתא פרסי

1.2

יהושע פ"ג פסוק א'

פרק ג

א וישכם- יהושע בבקר ויסעו מהשטים ויבאו עד-הירדן הוא וכל-בני ישראל וילנו שם טרם יעברו :

2.1

פסחים צ"ג :

אמר מר מעלות השחר עד הנץ החמה חמשת מילין מנא לן דכתיב וכמו השחר עלה ויאיצו המלאכים וגוי' וכתב השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה ואמר רבי חנינא לדידי תזי לי ההוא אתרא והויא חמשה מילין

ערכין ט"ו. תוד"ה כשם שאננו

3.1

תד"ה כשם שאנו

כשם שאנו עולין מצד זה (אמרו) כך מצרים עולין מצד אחר. יש לתמוה איך היו ישראל באותו הדור כ"כ מקטני אמנה שסברו שכך יעשה הקב"ה נסים למצרים להעבירם מארצם לא"י ואומר ר' בשם אביו רבי שמואל שישראל לא עברו הים לרחבו מצד זה לזה שא"כ היו ממהרים ללכת אל א"י **אלא רצועה אחת עברו בים לאורך הים עד שפנו למדבר לצד אחד** כי לא היו יכולין ללכת מכל צד אם לא יעברו הים ומצרים היו להם מימינם ומשמאלם לכך עברו הים רצועה אחת עד שפנו למדבר מצד אחד וזה כשם שאנו עולין מצד זה ובאנו למדבר כך מצרים עולין מצד אחר מן המדבר וירדפו אחרינו וישיגו כי סבורים שלא יעברו המצריים בים אלא יבאו מצד אחר ובהכי ניחא הא דכתיב (במדבר לג) **ויסעו ממרה וגוי' ויחנו על ים סוף ואם עברו רוחב הים עד עבר הים מצד אחר היאך פגעו עוד בים וכי חזרו לאחוריהם אלא ש"מ לאחר שנסעו באורך הים ויצאו כמו כן לאורך הים לדרום מצרים שמצרים כמו כן לרוח דרומית של א"י קרוב לסוף דרומית לצד מערב ונילוס מפסיק בין מצרים ובין א"י והים מצד דרומית של ארץ מצרים ממזרח למערב ונסעו לחוף הים מצפון הים שהוא דרומית של מצרים ואח"כ יצאו לאחר שהלכו כחצי גורן עגולה ויצאו בצד**

צפוני שלהם שהיא דרומית של ארץ אדום ומזרחית של ארץ מצרים
ואח"כ הלכו קצת ימים עד מרה ואח"כ היו עדיין אצל הים וכשהוצרכו
ליכנס לא"י לא הוצרכו לעבור הים אלא סיבבו ארץ אדום וארץ מואב
שהוא בדרומית של א"י ומזרחית של ארץ מצרים :

4.1

יהושע פ"ג

פסוק ט"ז

טז ויעמדו המים- הירדים מלמעלה קמו נד-אחד הרחק מאד (באדם)
[מאדם] העיר אשר מצד צרתן והירדים על ים הערבה ים-המלח תמו
נכרתו והעם עברו נגד יריחו :

5.1

בראשית פ"ג

ג וילך למסעיו מנגב ועד-בית-א-ל-עד-המקום אשר-היה שם אהלה
בתחלה בין בית-א-ל ובין העי : ד אל-מקום המזבח אשר-עשה שם
בראשנה ויקרא שם אברם בשם ה' : ה וגם-ללוט ההלך את-אברם היה
צאן-ובקר ואהלים : ו ולא-נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי-היה רכושם רב
ולא יכלו לשבת יחדו : ז ויהי-ריב בין רעי מקנה-אברם ובין רעי מקנה-לוט
והכנעני והפרזי אז ישב בארץ : ח ויאמר אברם אל-לוט אל-נא תהי מריבה
ביני ובינך ובין רעי ובין רעיך כי- אנשים אחים אנחנו : ט הלא כל-הארץ
לפניך הפרד נא מעלי אם-השמאל ואימנה ואם-הימין ואשמאילה : י
וישא-לוט את-עיניו וירא את-כל-ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת ה'
את-סדם ואת-עמרה כגן-יהוה כארץ מצרים **באכה צער :** יא ויבחר- לו
לוט את כל-ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו : יב אברם
ישב בארץ-כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד-סדם :

5.2

שבת ק"ח :

כי אתא רב דימי אמר מעולם לא טבע גברא **בימא דסדום** אמר רב יוסף
הפוכה סדום והפוכה מילה גברא הוא דלא טבע כשורא טבע אמר ליה
אביי לא מיבעיא קאמר לא מבעיא כשורא דאפילו בכל מימות שבעולם
לא טבע אלא אפילו גברא דטבע בכל מימות שבעולם **בימא דסדום** לא
טבע